

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Macherentini Societatis Iesv Theologi,
Explanatio Catechismi Catholici**

Macherentinus, Johannes

Colon., 1612

Fiat Volvntas Tva Sicvt in cœlo & in terra.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39397

2. Reg. 2. Secundò, vt discamus mortem non me-
tuere, quæ non ad calamitatem, sed ad Dei
regnum aperit ianuam filijs Dei.

Sap. 3. Tertio, vt pauperibus consolationem
adferret, qui licet ad tempus hic adfligan-
tur, nati tamen ad regnandum, breui sus-
cepto regno *indicabunt nationes, & dominabun-
tur populis*, regnaturi cum CHRISTO in
æternum.

Qui hinc nascuntur fructus?

Discimus primò in hac vita nihil vile aut
humile cogitare, cuiusmodi est mundus, sed
ad regnũ cœleste aspirare; absurdum quippè
est hæredem regni, agere porcos, aut aliud
vile quidpiam officium exercere.

Discimus secundò, laborem aliquem su-
mere, ad hoc regnum consequendum, vtpo-
tè quod non datur otiosis, sed laborantibus,
pugnantibus, vincentibus,

FIAT VOLUNTAS TVA SICVT
in cœlo & in terra.

*Post vitam æternam ad quam conditi atque re-
dempti sumus, quid vehementius optan-
dum & petendum?*

Media illa quibus ad assequendam eam
iuuamur.

Quo-

ORATIONIS DOMINICÆ. III

Quotuplicia sunt media?

Duplicia, spiritualia & corporalia: de spiritualibus, tanquam potioribus, & præstantioribus, agitur hac petitione cuiusmodi est, facere voluntatem Dei, eiusque mandata exequi. *Nō enim omnis qui dixerit Domine, Mat. 7. Domine, intrabit in regnum cælorum, sed qui fecerit voluntatem patris cælestis, ipse intrabit in regnum cælorum: & qui vult ad vitam ingredi, seruet mandata.*

Faciamus nos voluntatem Dei, quid necesse est petamus vt fiat?

Equidem si primus parens noster inobedienciæ scelere se non alligasset, non esset in diuinorum præceptorum obseruatione magna molestia, quod homines sponte sua ad illa obseruanda traherentur, quemadmodum cæteræ creaturæ, quæ naturæ instinctu, cursum suum tenent, & Dei instituta persequuntur; at post peccatum, corrupta natura, in vetitum nititur homo, vt sine peculiari Dei auxilio, cuiusuis potius, quam Dei voluntatem sequatur. Captiuus enim tenetur ad voluntatem dæmonis, conuersatur in desiderijs, & voluntate carnis & cogitationum, quæritque inuenire & perficere voluntatem suam. *2. Tim. 2. Ephes. 2. Isaiæ. 58.*

Dei voluntas in scripturis quot modis accipitur?

Duobus: vno propriè, pro ipsa Dei voluntate.

luntate, quæ est Deus ipse immutabilis in consilijs: quæ voluntas semper impletur, & neque impediri, neque euitari ab aliquo potest: iuxta illud, *Consilium meum stabit, & voluntas mea fiet*, nec est qui possit resistere huic voluntati: quia *non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum*. Hanc voluntatem non petimus impleri, quippe quæ nobis non petentibus continenter impletur, neque rogamus, vt faciat Deus voluntatem suam, qui *omnia quæcunque voluit, fecit*.

Alio modo voluntas Dei methaphorice dicitur, quidquid eius voluntatem declarat ab eaque procedit, vt præcepta, leges, institutiones, quas vocat Apostolus voluntatem Dei bonam; Item consilia, quæ voluntatem beneplacentem: perfectissimumque illud mandatum, vt sine concupiscentiæ sensu, toto corde, tota anima, tota mente, & omnibus viribus, continua cõsideratione, & charitate adhæreamus Deo, quam appellat voluntatem perfectam, in æterna demum beatitudine perfectissime implendam; quo cum ducant virtutes, sanctitas, omnisque pietas, ad Dei vtique voluntatē pertinebunt, quæcunque sunt à Deo accepta, & vt ait Apostolus: *quæcunque sunt vera, quæcunque pudica, quæcunque iusta, quæcunque sancta, quæcunque amabilia, quæcunque bonæ famæ: si qua virtus, si-*

Isaie. 46.

Hest. 13.

Prove. 21.

Psal. 113.

Rom. 12.

Vide magni mandati expositionem cap. 3.

Phil 4.

1. Thes. 4.

qua

qua laus disciplina; hæc est enim voluntas Dei, sanctificatio nostra.

Vnde Dei voluntas elucet?

Primò, ex scripturis, quæ nobis mandata Dei, generaliaque eius consilia edifferunt.

Secundò, per Ecclesiam, cuius mandatis Christus obtemperari voluit.

Tertiò, per superiores, seu Ecclesiasticos quibus dictum est: *qui vos audit, me audit*, seu *Matth. 23.* sæculares: quibus obedientia præstanda est, non solum *propter iram, sed etiam propter conscientiam; nam qui potestati resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt.* *Rom. 13.*

Quartò, ex iudicio rationis, & dictamine conscientiæ, præsertim in negotijs nostris, & quæ pro re nata, occurrunt: quia *si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus, quia mandata eius custodimus.* *1. Ioan. 3.*

Paucis ergo quid petamus enarra?

Primò, gratiam obtemperandi diuinis præceptis, & ab alijs abstinendi, quæ Deus prohibuit, eamque in Dei voluntatem perficiendi constantiam, vt mortem qualemcunque eius voluntati posthabeamus.

Secundò, vt contraria velimus, & desideremus ijs, quæ mundus, Caro, & Diabolus amant & suadent, atque superatis vitijs, prauisque affectibus, superbix, auaritiæ, &c. contrarijs virtutibus studeamus.

H

Ter-

Tertiò, vt in rebus omnibus nostris voluntatem suam, Deus nobis aperire dignetur, vt siue genus aliquod vitæ sit deligendū, siue aliud quiduis aggrediendum, ipsius cōfilio & voluntate, dirigamur.

Quartò, vt si fortè vel ignorantia, vel infirmitate humana, id desideraremus & peteremus, quod ad diuini nominis gloriam, nostramq; salutem minus esset aptū, id nobis pro sua bonitate Deus recuset, eiusque loco tribuat aliquid magis salutare, sæpè etenim, neque quid dicamus cum B. Petro, neque quid petamus cum matre filiorum Zebedæi, neque cuius spiritus simus, cum eiusdem filijs, satis nouimus.

Luc. 9.

Matt. 20.

Luc. 9.

Quintò, denique, hac petitione totos nos damus in manus D E I, vt dummodo in nobis atque per nos sanctificetur, & celebretur nomen Domini, ipse de nobis pro bona voluntate sua in omnibus rebus constituat: estque perfectissima oratio, similis illi orationi Christi, qua petebat in horto, non suam, sed Patris sui voluntatem fieri.

SICVT IN COELO ET
in terra.

*Quid appendicula, Sicut in cælo &
in terra?*

Postulamus formam huius obedientiæ,
vt nempe dirigatur ad normam obedientiæ
cæle-

ORATIONIS DOMINICÆ. II 5

cœlestis, ubi angeli sancti, à perfecta obedientia, epitheton habent obedientium: *facientes*, inquit Dauid, *verbum eius, facientes voluntatem eius*; sicut in inferno dæmones nomen sathanæ ab aduersando & repugnando. *Psal. 102.*

At verò propter humane nostræ naturæ fragilitatē fieri nequit, vt ad eum perfectionis gradum ascendamus.

Vocula (Sicut) non æqualitatem sed similitudinem significat; vt sicut omnes angeli semper alacriter, integre, spōte sua, nullo suo commodo, sed gloriæ Dei intuitu ad nutum obtemperant, vt ita in hac vita omnes Deo pareant, postulamus.

Fructus huius petitionis qui sunt?

Discimus primò, vt in obseruatione mandatorum Dei, non intueamur; quid homines agant, nec per illorum inobedientiam, excusemus nostra peccata: non enim ad homines mortales remittimur, sed ad angelos; & multitudo peccantium, nec eripit à gehēna, nec minuit poenam, sed auget: quia non minus ardet, sed vehementius, qui cum multis ardet.

Discimus secundò, quanti facienda sit virtus obedientiæ, à qua potissimum nobilissimi illi Spiritus commendantur; quam vt præstaret Christus, de cœlis ad nos venit. *Descendi, inquit, de cœlo, non vt faciam voluntatem* *Ioan. 6.*

H 2 tem

tem meã, sed eius qui misit me Patris: quam tanto desiderio præstitit, vt diceret: Meus cibus est, vt faciam voluntatẽ eius, qui misit me, vt perficiam opus eius: quam denique tantoperẽ nobis commendauit, vt summam in ea dignitatem poneret. Qui fecerit, ait, voluntatem Patris, qui in cœlis est, ipse meus frater, & soror & mater est.

Discimus tertio, in obedientia non intueri personam hominis, sed Dei iubentis, cuius personam representat homo superior, & qui à Deo præcipiendi potestatem legitime est consecutus.

Q V A R T A P E T I T I O.
P A N E M N O S T R V M Q V O T I -
d i a n u m d a n o b i s h o d i e.

Quare prius spiritualia bona, ac deinde temporalia petimus.

PRimò, quia quæ prioribus postulantur, sunt præstantiora, & bona ex se naturaque sua, sunt enim spiritualia ac perpetua, & eiusmodi propter quæ potissimum homo est à Deo creatus; ea quæ modo petimus, licet ab hominibus passim auidius desiderentur, & diligentius curentur, viliora tamen sunt, vtpotè corporalia, caduca, & non per se sed quæ ex parte, ad vitæ sustentationem sunt necessario, expetenda.

Secun-